

ОБЩИНА ПЕРУЩИЦА

КРАТКОСРОЧНА ПРОГРАМА

за

**насърчаване използването на енергия
от възобновяеми източници и
биогорива**

2019 - 2021 г.

Приета с Решение на
Общински съвет № /г.

гр. Перущица

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
1. Основание за разработване	6
2. Цел на програмата	6
3. Приложими нормативни актове	7
4. Профил на общината	16
5. Възможности за насърчаване. Връзка с други програми	28
6. Проекти	34
7. Източници на финансиране	36
8. Наблюдение и оценка на реализираните проекти	51
9. Заключение	56
10. Използвани източници	57

Използвани съкращения:

АУЕР	- Агенция за устойчиво енергийно развитие
БВП	- Брутен вътрешен продукт
БГВ	- Битово горещо водоснабдяване
ВИ	- Възобновяеми източници
ВЕЦ	- Водноелектрическа централа
ВтеЦ	- Вятърна електрическа централа
КЕВР	- Комисия за енергийно и водно регулиране
ЕБВР	- Европейска банка за възстановяване и развитие
ЕЕ	- Енергийна ефективност
ЕРП	- Електроразпределително предприятие
ЕС	- Европейски съюз
ЕСМ	- Енергоспестяващи мерки
ЕФРР	- Европейски фонд за регионално развитие
ЕЦ	- Електрическа централа
ЗП	- Застроена площ
РЗП	- Разгърнатата застроена площ
КЕИ	- Крайна енергийна интензивност
КЕП	- Крайно енергийно потребление
КЛЕЕВИ	- Кредитна линия за енергийна ефективност и възобновяеми енергийни източници
КПД	- Коефициент на полезно действие
МЗХГ	- Министерство на земеделието, храните и горите

МОСВ	- Министерство на околната среда и водите
МРРБ	- Министерство на регионалното развитие и благоустройството
НДПВИ	- Национална дългосрочна програма за насърчаване използването на ВИ, 2005-2015 г.
НЕК	- Национална електрическа компания
НПДЕВИ	- Национален план за действие за енергията от възобновяеми източници
НСИ	- Национален статистически институт
ОП	- Оперативна програма
ОУП	- Общ устройствен план
ПГ	- Парникови газове
ОПНИЕВИБГ	- Общинска програма за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и биогорива
ПРСР	- Програма за развитие на селските райони
ФЕ	- Фотоволтаична енергия
ФЦ	- Фотоволтаична централа
ЕПС	- Електрически превозни средства
ХПС	- Хибридни превозни средства

Мерни единици:

ktoe	килотон нефтен еквивалент
kV	киловолт, мерна единица за електрическо напрежение
kW	киловат, мерна единица за електрическа мощност
kWp	киловат пик, мощност на фотоелектричен модул при стандартни условия: - интензитет на светлината (радиация от 1000 W/m ²); - слънчев референтен спектър AM 1,5 (с това се определя типа и цвета на светлината); - температура на клетките 25° C
MW	мегават, мерна единица за електрическа мощност
MWh	мегават час, мерна единица за енергия 1 MWh = 3,6 GJ = 0,0860 toe
t	тон
toe	тон нефтен еквивалент 1 toe = 11,63 MWh, нестандартна мерна единица за енергия
GJ	гигаджаул

1. ОСНОВАНИЕ ЗА РАЗРАБОТВАНЕ

Краткосрочната програмата за насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници и биогорива за периода 2019-2021 г. на община Перушица е разработена на основание чл.10 ал.1 и ал.2 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) и в съответствие с Националния план за действие за енергията от възобновяеми източници (НПДЕВИ). Тя обхваща третия времеви период от Дългосрочната програма за насърчаване използването на енергия от ВИ и биогорива в общината. В нея са извършени актуализации, отразяващи нови данни и промени в нормативната база и са планирани дейности и мерки в тази област за следващия тригодишен период.

2. ЦЕЛ НА ПРОГРАМАТА

Визията за община Перушица, формулирана в общинския план за развитие за периода 2014-2020 г. е общината да е привлекателно място за бизнес, инвестиции и живот, със съхранена природа, културни ценности и развит туризъм. Повишаването на качеството на живот на населението в региона, развитието на конкурентоспособна икономика, опазването на околната среда, развитие на туризма са сред приоритетите, посочени в стратегическите документи за планиране на регионалното развитие на Южен централен район и област Пловдив, част от които е община Перушица.

Постигането на устойчиво развитие не би могло да се реализира без мерки за увеличаване използването на енергията от възобновяеми източници и енергийната ефективност.

Основната цел на настоящата програма е увеличаване дела на използваната енергия от възобновяеми източници в обектите, общинска собственост и насърчаване използването ѝ в другите сектори на територията на общината. Успешното и ефективно изпълнение на тези процеси зависи от правилния избор на дейности, мерки и последващите проекти за изпълнението им.

Разработването на програмата е съобразено със специфичните особености и потенциала на общината, както и с Програмата за енергийна ефективност до 2020 г.

За периода на действие на програмата са предвидени дейности и мерки, насочени към:

- ✓ подобряване енергийното управление на общината;

- ✓ смяна на горивната база за локалните отоплителни системи с възобновяеми източници;
- ✓ повишаване дела на енергията от възобновяеми източници, използвана в общината;
- ✓ информационни мероприятия, водещи до промяна в поведението и отношението към използването на енергията от ВИ;
- ✓ проучвания.

3. ПРИЛОЖИМИ НОРМАТИВНИ АКТОВЕ

При изготвянето на общинската програма за насърчаване на използването на енергията от възобновяеми източници и биогорива и при по-нататъшните си действия в това направление общината се ръководи от следните нормативни документи:

Национален план за действие за енергията от възобновяеми източници
(НПДЕВИ)

В плана са представени националната цел и секторните цели, прогнозните криви на растежа на дела на енергията от ВИ и мерките за постигане им. Дефинирани са действията, които трябва да предприемат държавните, общинските и регионални институции до 2020 г. за насърчаване използването на ВИ.

Задължителната национална цел на България е:

- ❖ дял на енергия от възобновяеми източници в брутно крайно потребление на енергия през 2020 г. – 16%,
- ❖ дял на енергия от възобновяеми източници във всички видове транспорт – да се равнява поне на 10 % от крайното потребление на енергия в транспорта.

Националната политика за насърчаване на производството на енергия от ВИ има следните цели:

- насърчаване развитието и използването на технологии за производство и потребление на енергия от ВИ и алтернативни енергийни източници;

- насърчаване развитието и използването на технологии за производство и потребление на биогорива и други възобновяеми горива в транспорта;
- диверсификация на енергийните доставки;
- повишаване капацитета на малките и средните предприятия, производителите на енергия от ВИ и алтернативни енергийни източници и производителите на биогорива и други възобновяеми горива;
- опазване на околната среда;
- създаване на условия за постигане устойчиво развитие на местно и регионално ниво.

Във Втория национален доклад за напредъка на България в насърчаването и използването на енергия от възобновяеми източници се посочва, че през 2012 г. Република България постигна задължителната национална цел от 16 % дял на енергията от възобновяеми източници (ВИ) в брутното крайно потребление на енергия в страната за 2020 г. В следващите години потреблението на енергия от ВИ продължава да нараства, като с това се увеличава и постигнатия дял на енергията от ВИ в брутното крайно потребление на енергия, който през 2015 г. е 18.2 %, а през 2016 г. - 18.8 %.

Постигането на задължителната национална цел за 2020 г. е основание съгласно чл. 18, ал. 2 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ) за прекратяване прилагането на част от насърченията за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от ВИ, които се заявяват за присъединяване след датата на доклада на министъра на икономиката и енергетиката, в който е отчетено, че общата национална цел по чл. 12, ал. 1 на ЗЕВИ е постигната.

За енергийните обекти по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ - обекти с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, произведената от тях електрическа енергия се изкупува по преференциални цени, определени от КЕВР.

Постигнатото в брутното крайно потребление на енергия и в потреблението на горива в транспорта за 2015-2017 г.:

Табл. 1.1

Дял на възобновяема енергия /%/	2015 г.	2016 г.	2017 г.
Дял на възобновяемата енергия в brutното крайно потребление на енергия	18.2	18.8	18.7
Дял на възобновяемата енергия в потреблението на горива в транспорта	6.4	7.2	7.2

Новите цели

През 2018 г. е приет регламент относно управлението на Енергийния съюз и на действията в областта на климата, с който се определя необходимата законодателна основа за надеждно, приобщаващо, разходоефективно, прозрачно и предвидимо управление на Енергийния съюз и действията в областта на климата, което да гарантира постигането на целите за 2030 г. и на дългосрочните общи цели и конкретни цели на Енергийния съюз в съответствие с Парижкото споразумение от 2015 г. относно изменението на климата, чрез допълващи се, последователни и амбициозни усилия от страна на Съюза и неговите държави членки.

Приета е директива Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници, която установява обща рамка за насърчаването на енергията от възобновяеми източници. С нея се задава обвързваща обща цел на Съюза за 2030 г. по отношение на възобновяема енергията – държавите членки колективно осигуряват постигането през 2030 г. на поне 32-процентен дял на енергията от възобновяеми източници в brutното крайно потребление на енергия в Съюза.

Brutното крайно потребление на енергия от възобновяеми източници във всяка държава членка се изчислява като сбор от:

а) brutното крайно потребление на електрическа енергия от възобновяеми източници;

б) brutното крайно потребление на енергия от възобновяеми източници в сектора за топлинна енергия и енергия за охлаждане; и

в) крайното потребление на енергия от възобновяеми източници в транспорта.

Директива (ЕС) 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета отменя Директива 2009/28/ЕО, считано от 1 юли 2021 г., без да се засягат задълженията на

държавите членки през 2020 г., установени в член 3, параграф 1 и приложение I, част А към Директива 2009/28/ЕО.

Приета е и Директива (ЕС) 2018/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година за изменение на Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност. С Директива (ЕС) 2018/2002 се установява обща рамка от мерки за насърчаване на енергийната ефективност в Съюза, за да се гарантира постигането на водещите цели на Съюза в областта на енергийната ефективност от 20 % за 2020 г. и от най-малко 32,5 % за 2030 г., и да се създадат условия за допълнителни подобрения на енергийната ефективност след тези дати.

Директивата допринася за прилагането на принципа “енергийната ефективност на първо място.”

Постигането на общите и конкретните цели на Енергийния съюз следва да се гарантира чрез съчетаване на инициативи на Съюза със съгласувани национални политики, определени в интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата.

Основните цели, етапи, средства, действия и мерки за развитие на националната ни политика в областта на енергетиката и климата, в контекста на европейското законодателство, принципи и приоритети за развитие на енергетиката ще се определят от Интегрираният национален план в областта на енергетиката и климата до 2030 г. на Република България (ИНПЕК). Плана е изготвен в съответствие с изискванията на Регламента за управлението на Енергийния съюз и на действията в областта на климата. Основните цели, заложи в него са:

- стимулиране на нисковъглеродно развитие на икономиката;
- конкурентоспособна и сигурна енергетика;
- намаляване зависимостта от внос на горива и енергия;
- гарантиране на енергия на достъпни цени за всички потребители.

Закон за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ).

Законът за енергията от възобновяеми източници е основният нормативен акт, регламентиращ националната политика в областта на енергията от възобновяеми източници. Този закон урежда обществените отношения, свързани с производството и потреблението на:

1. електрическа енергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане от възобновяеми източници;
2. газ от възобновяеми източници;

3. биогорива и енергия от възобновяеми източници в транспорта.

Основните цели на този закон са:

1. насърчаване на производството и потреблението на енергия, произведена от възобновяеми източници;
 2. насърчаване на производството и потреблението на биогорива и енергия от възобновяеми източници в транспорта;
 3. създаване на условия за включване на газ от възобновяеми източници в мрежите за пренос и разпределение на природен газ;
 4. създаване на условия за включване на топлинна енергия и енергия за охлаждане от възобновяеми източници в топлопреносни мрежи;
 5. осигуряване на информация относно схемите за подпомагане, ползите и практическите особености на развитието и използването на енергия от възобновяеми източници на всички заинтересовани лица, участващи в процеса на производство и потребление на електрическа енергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане от възобновяеми източници, на производство и потребление на газ от възобновяеми източници, както и на производство и потребление на биогорива и енергия от възобновяеми източници в транспорта;
 6. създаване на условия за постигане на устойчива и конкурентна енергийна политика и икономически растеж чрез иновации, внедряване на нови продукти и технологии;
 7. създаване на условия за постигане на устойчиво развитие на регионално и местно ниво;
 8. създаване на условия за повишаване на конкурентоспособността на малките и средните предприятия чрез производство и потребление на електрическа енергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане от възобновяеми източници;
 9. сигурност на енергийните доставки, снабдяването и техническа безопасност;
 10. опазване на околната среда и ограничаване изменението на климата;
 11. повишаване на жизнения стандарт на населението чрез икономически ефективно използване на енергията от възобновяеми източници.
- Общинските съвети приемат дългосрочни и краткосрочни програми за насърчаване използването на енергията от възобновяеми източници и биогорива.

Кметът на общината разработва и внася за приемане от общинския съвет общински дългосрочни и краткосрочни програми за насърчаване използването на енергията от възобновяеми източници и биогорива в съответствие с НПДЕВИ.

Дългосрочните програми се разработват за срок десет години, а краткосрочните програми - за срок три години. В общински схеми за подпомагане могат да участват само проекти, свързани с мерките по общинските програми.

Закон за енергийната ефективност (ЗЕЕ).

Законът има за цел повишаването на енергийната ефективност като част от политиката по устойчиво развитие на страната и урежда обществените отношения, свързани с провеждането на държавната политика за повишаване на енергийната ефективност.

Съгласно закона инвестиционните проекти за изграждане на сгради трябва да са съобразени с техническата, екологичната и икономическата осъществимост на алтернативни високоефективни инсталации и системи за използване на:

1. децентрализирани системи за производство и потребление на енергия от възобновяеми източници;
2. инсталации за комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия;
3. инсталации за централно или локално отопление и охлаждане, както и на такива, които изцяло или частично използват енергия от възобновяеми източници;
4. термопомпи.

По отношение на техническата и икономическата целесъобразност за използване на тези алтернативни инсталации и системи се оценяват и мерките за повишаване на енергийна ефективност, които се препоръчват при всяка реконструкция, основно обновяване, основен ремонт на сграда или на части от сграда в експлоатация.

Националният план за сгради с близко до нулево потребление на енергия 2015 г. – 2020 г.

Националният план за сгради с близко до нулево потребление на енергия 2015 – 2020 г. (НПСБНПЕ) е разработен на основание чл. 9, ал.1 от Директива 2010/31/ЕС относно енергийните характеристики на сградите.

Планът отговаря на нарастващата необходимост за ефективно използване на енергийните ресурси, подобряване качеството на живот чрез енергийна ефективност и ограничаване на негативното въздействие върху околната среда в

резултат на употребата на изкопаеми горива. Планът има за цел да превърне концепцията за сгради с почти нулево потребление на енергия в практически приложима алтернатива на бъдещото строителство на нови сгради в България след 2018 г., а при доказана ефективност на разходите - и при обновяване на съществуващи сгради за различните подкатегории на сградите.

Основният замисъл на европейската идея за сгради с близко до нулево потребление на енергия е да се промени съотношението на дяловете на енергийните източници, използвани в сградите, което в съчетание с много добри и балансирани за зима и лято енергийни характеристики на ограждащите елементи да доведе до оптимизиране на годишния разход на енергия до ниски нива, без от това да е повлиян комфортът на обитаване в сградите.

Сградите с потребление на енергия близко до нулево имат продължителен ефект на оптимизирано потребление на енергия. Безспорно такива сгради ще допринесат за осъществяване целите на Съюза и след 2020 г., поради което изграждането на такива сгради са обект на национално планиране в държавите членки.

Друг съществен ефект от изграждане на СБНПЕ е, че обитателите в тях формират осъзнати поведенчески модели за употреба на енергийните ресурси в полза на тяхното действително съхранение и с най-малък отрицателен ефект върху околната среда.

„Сграда с близко до нулево потребление на енергия” е сграда, която отговаря едновременно на следните условия:

а) енергопотреблението на сградата, отговаря на клас А от скалата на класовете за енергопотребление за съответния тип сгради;

б) не по-малко от 55 на сто от потребената (доставената) енергия за отопление, охлаждане, вентилация, гореща вода за битови нужди и осветление е енергия от възобновяеми източници, разположени на място на ниво сграда или в близост до сградата.

Според Закона за енергийната ефективност (§1, т.14 от Допълнителните разпоредби): "Нова сграда" е всяка новоизградена сграда до 6 години от въвеждането ѝ в експлоатация.

Национална дългосрочна програма за насърчаване на инвестиции
за изпълнение на мерки за подобряване на енергийните характеристики
на сградите от обществения и частния национален жилищен и търговски
сграден фонд 2016-2020 г.

Програмата е разработена на основание чл. 5, ал. 3, т. 4 от ЗЕЕ, във връзка със задълженията на държавите-членки, в т.ч. България, произтичащи от чл. 4 на Директива 2012/27/ЕС.

Главната цел на Програмата е създаване на устойчив модел на управление на енергийната ефективност в България чрез прилагане на ефективни, интегрирани и насочени към устойчиво развитие политики, гъвкави финансови механизми и успешни практики за достигане на високо национално ниво на енергийни спестявания с грижа към хората и качеството на техния живот, намаляване на въглеродните емисии в атмосферата и съхранение на енергийните ресурси на България.

Специфични цели:

1. Привличане на частния капитал за повишаване на енергийната ефективност чрез осигуряване на правилно функциониране на вътрешния пазар на енергоефективни услуги при крайните потребители на енергия в сгради;
2. Повишаване енергийната ефективност на сградите от обществения и частния национален жилищен и търговски сграден фонд до високо национално ниво на енергийни спестявания, чрез мащабно прилагане на мерки за подобряване на енергийните характеристики на сградите по разходно-ефективни методи и на нивото на високоефективни технологии;
3. Осъществяване на ефективен национален мониторинг на енергийните и екологичните характеристики на сградите в България, чрез прилагане постиженията на българската наука и успешни европейски и световни практики в областта на енергийната ефективност на сгради;
4. Разработване на национален механизъм за устойчив поведенчески модел на крайните потребители за ефективно използване на енергията в сгради.

Други нормативни актове:

- ❖ Закон за енергетиката (ЗЕ);
- ❖ Закон за устройство на територията (ЗУТ);

- ❖ Закон за опазване на околната среда (ЗООС);
- ❖ Закон за биологичното разнообразие (ЗБР);
- ❖ Закон за собствеността и ползването на земеделски земи (ЗСПЗЗ);
- ❖ Закон за горите;
- ❖ Закон за чистотата на атмосферния въздух и подзаконовите актове за неговото прилагане;
- ❖ Закон за водите;
- ❖ Закон за рибарство и аквакултурите;
- ❖ Наредба № 14 от 15.06.2005 г. за проектиране, изграждане и въвеждане в експлоатация на съоръженията за производство, преобразуване, пренос и разпределение на електрическа енергия ;
- ❖ Наредба за условията и реда за извършване на екологична оценка на планове и програми;
- ❖ Наредба за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда;
- ❖ НАРЕДБА № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи
- ❖ Наредба № 3 от 31.07.2003 г. за актовете и протоколите по време на строителството.

Нормативната рамка търпи развитие и общината следи актуалните изменения за своевременно въвеждане на всички нови изисквания и актуализация на общинската програма за насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници.

4. ПРОФИЛ НА ОБЩИНАТА

4.1. Географско местоположение

Община Перушица е създадена през 1998 г. Разположена е в северните склонове на Върховръшкия рид и Чернатишкия дял на Западните Родопи. Намира се на 24 км югозападно от областния център гр. Пловдив и на 12 км южно от гр. Стамболийски. На 15 км южно от града и на 1260 м надморска височина е курортът „Върховръх“.

Община Перушица граничи с общините Кричим, Стамболийски и Родопи.

Релефът на общината е равнинен и предпланински. Надморската височина в различните райони на общината е от около 200 до 1260 м, като гр. Перушица е с надморска височина 255 м.

Общината попада в преходно-континенталната климатична област, северно от Родопския масив. Тази климатична област се характеризира със значително по-мека зима и сравнително сухо лято. Снежната покривка се задържа средно от 25 до 30 дни през годината. Характерно за района е ранното започване на пролетта, като температурата на въздуха бързо се повишава и в началото на април средноденонощната температура надвишава $10^{\circ} - 12^{\circ} \text{C}$.

Температурните инверсии, характерни за въздушния басейн над Горна Тракия обхващат и територията на община Перушица. Те ограничават естествената вентилация на въздуха в района и водят до бързо увеличаване на атмосферните замърсители.

Близостта до планината създава прохлада и намалява влиянието на континенталния климат, характерен за Пазарджишко - Пловдивското поле.

Ветровете със западна посока доминират, но силните ветрове със скорост над 14 м/сек са рядко явление.

4.2. Площ, населени места, население

Община Перушица е с площ 48.72 кв.км. Тя е в административно-териториалните граници на област Пловдив и заема 0.82% от територията ѝ.

Освен административния център гр. Перушица в общината няма други населени места. Населението на общината е 4798 души, като гъстотата на населението на 1 кв.км е 98.5 (по данни от НСИ към 31.12.2017 г.).

Възрастовата структура на населението на общината е следната: 788 души от населението е под трудоспособна възраст, 2853 - в трудоспособна възраст и 1157 са над трудоспособна възраст.

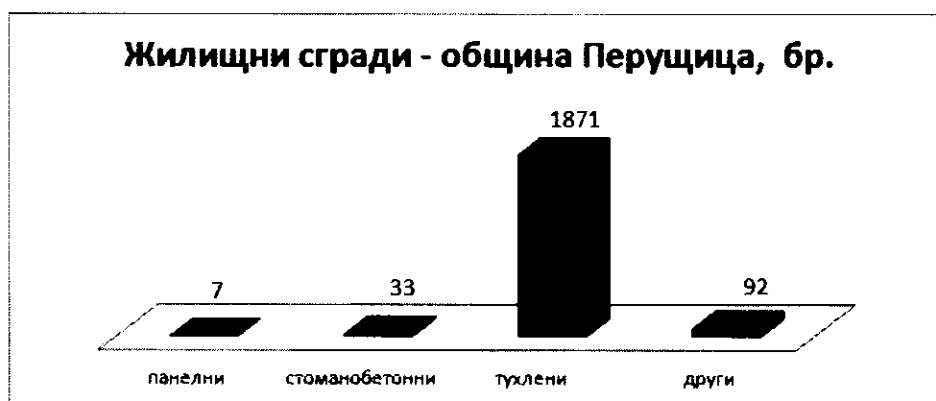
Териториалната организация на града показва висок относителен дял на терените за жилищно застрояване – 61,18 %, а от друга страна се вижда ниския относителен дял на терените за отдих – 3,01 %.

Жилищните квартали са застроени с нискоетажни жилищни сгради.

4.3. Сграден фонд

4.3.1. Жилищни сгради - В община Перушица броят на жилищните сгради е 2003 (към 31.12.2017г. по данни на НСИ). Около 80 % от тях са обитавани.

В зависимост от материала на външните стени разпределението на сградите е показано на фиг. 4.1.

Фиг. 4.1. Жилищни сгради в зависимост от материала на външните стени

Разпределението на сградите според годината на построяване е показано на фиг. 4.2.

Фиг. 4.2. Жилищни сгради в зависимост от периода на построяване

4.3.2. Сгради в сектора на услугите.

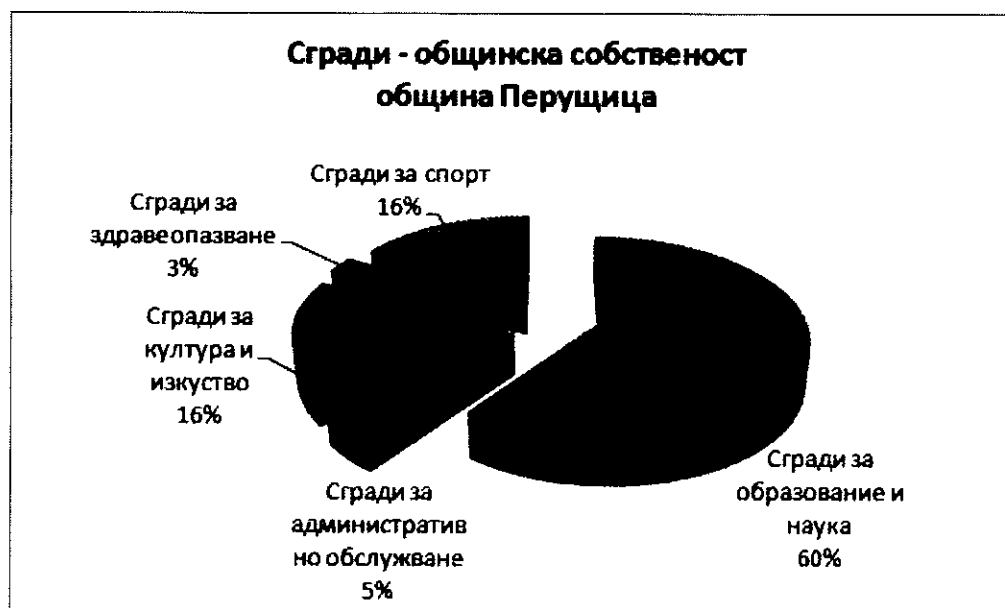
4.3.2.1. Сгради – общинска собственост.

Табл. 4.1.

1	ОДЗ "Радост"	гр. Перушица	1841	соларна система за БГВ
2	ОДЗ "Тракийче"	гр. Перушица	1775	соларна система за БГВ, отопление - пелети
3	Домашен социален патронаж	гр. Перушица	758	
4	Административна сграда	гр. Перушица	935	
5	Младежки дом	гр. Перушица	641	
6	ОУ "Петър Бонев"	гр. Перушица	8090	отопление - пелети
7	НЧ "Просвета - 1862"	гр. Перушица	3390	
8	Исторически музей	гр. Перушица	376	

9	Туристически информационен център	гр. Перушица	311	
10	Многофункционална спортна зала	гр. Перушица	4475	
11	ПГЛВ „Христо Ботев“	гр. Перушица	4612	отопление - пелети
12	Поликлиника	гр. Перушица	720	

През 2015 г. е въведена в експлоатация нова многофункционална спортна зала, през 2017 г. сградата на ПГЛВ „Христо Ботев“ става общинска собственост. Общинският сграден фонд е с разгъната застроена площ 27924 кв. м., разпределението му по видове сгради в зависимост от предназначението им е показано на фиг. 4.3.

Фиг.4.3. Разпределение на общинския сграден фонд в зависимост от предназначението на сградите, РЗП (кв.м.)

Енергийно потребление в сградите, общинска собственост

Годишното потребление на енергия и енергийни ресурси в общинските сгради за 2017 и 2018 г. е показано в таблиците и на фигурите по-долу.

Табл. 4.2.

Година	Потребление на енергия и енергийни ресурси				
	ел. енергия, MWh	нафта, MWh	въглища, MWh	пелети, MWh	Общо
2017	433	92	29	567	1121

Фиг. 4.4. Потребление на енергия и енергийни ресурси в сградите, общинска собственост - 2017 г.

Табл. 4.3.

Година	Потребление на енергия и енергийни ресурси				
	ел. енергия, MWh	нафта, MWh	въглища, MWh	пелети, MWh	Общо
2018	348	41	14	635	1038

Фиг.4.5. Потребление на енергия и енергийни ресурси в сградите, общинска собственост - 2018 г.

Потребление на енергия от възобновяеми източници в сградите, общинска собственост

I. Използване на енергия от биомаса.

При реализиране на проект за повишаване на енергийната ефективност през 2015 г. в сградата на ОУ „Петър Бонев” – гр.Перушица е извършена подмяна на котлите на промишлен газьол с високоефективни котли на биомаса (пелети), които се използват за отопление на сградата на ОУ „Петър Бонев” и сградата на ОДЗ „Тракийче”. Пелети за отопление се използват и в сградата на ПГЛВ „Христо Ботев”.

От фиг. 4.4. и фиг.4.5. се вижда, че делът на енергията, получена от пелети, е около 600 MWh годишно, или над 50% от годишното енергопотребление в общинските сгради.

II. Използване на топлинна енергия за БГВ, получена чрез преобразуване на слънчевата енергия в топлина чрез инсталирането на слънчеви колектори.

В две от сградите, общинска собственост – ОДЗ „Радост” и ОДЗ „Тракийче” са инсталирани соларни системи за БГВ с производителност:

- ОДЗ „Радост” - 12.4 MWh годишно
- ОДЗ „Тракийче” – 11.5 MWh годишно.

4.3.2.2. Сгради в сектора на услугите – частна собственост.

Сградите в този сектор са предимно в областта на търговията, хотелиерството, общественото хранене.

На територията на общината има 3 хотела с 68 легла и 7 места за настаняване с леглова база 238 легла по данни на НСИ за 2017 г.

Използване на енергия от възобновяеми източници - инсталирани соларни системи за топла вода за битови нужди в някои сгради или използване на съоръжения за отопление с биомаса.

4.4. Промислени предприятия – сграден фонд, енергийно потребление и потребление на енергия от възобновяеми източници в промишлени системи.

Общинската икономика е представена главно от дребния и средния бизнес, като най-много са микропредприятията с численост на персонала до 10 души. Най-голям дял имат предприятията за производство на хранителни продукти, предприятия от текстилната промишленост, за преработка на селскостопанска продукция.

Застроената площ на сградния фонд в промишления сектор е около 20 000 кв.м. Общината не разполага с информация относно енергийното потребление и използването на енергия от възобновяеми източници в промишлените предприятия.

4.5. Транспорт

На територията на община Перушица е развит единствено автомобилния транспорт. Пътната мрежа е сравнително добре изградена. Достъпът до съседните общини, областния център и автомагистрала "Тракия" е осигурен посредством наличните участъци от републиканската пътна мрежа и общинската пътна мрежа.

Транспортните комуникации в община Перушица се осъществяват чрез транспортна мрежа, която се състои от:

- Третокласен Републикански път № III-1236;
- Общински път № IV-86212

Транспортното обслужване на населението се извършва основно чрез автобусен транспорт и лични транспортни средства. На територията на общината няма изградена железопътна мрежа.

Общата дължина на общинската пътна мрежа 27 км, от които 90% са с настилка, 5 % - без настилка и 5% с неприложена регулация.

Общината разполага с 2 леки автомобили, 2 товарни автомобили, един автомобил за извозване на отпадъци и един – за почистване на улици. Горивна база – дизел.

Използването на биогорива в общинския транспорт на този етап се ограничава до задължителния процент на смесване на дизеловото и бензиново гориво с биогорива от търговците на горива в транспорта по смисъла на чл. 47 от ЗЕВИ.

Въвеждането на иновативни технологии, алтернативни горива, незамърсяващи и енергийно ефективни превозни средства са сред основните фактори за осигуряване на устойчива, здравословна и безопасна мобилност.

Перспективите за използването на биогорива и енергия от възобновяеми източници в транспорта на територията на общината се свързват с обновяването на общинския автопарк с хибридни електрически или изцяло електрически превозни средства при налична възможност за финансиране. Провеждането на кампании за популяризиране на възможностите, предимствата и практическите аспекти, свързани с навлизането на екологичните превозни средства и развитието на електрическата мобилност у нас биха повишили информираността на жителите на общината в тази област.

4.6. Домакинства.

На територията на община Перушица има 2319 жилища (по данни от НСИ към 31.12.2017г.) Около 80% от жилищните сгради са обитавани. Най-голям е броят на двучленните и едночленните домакинства.

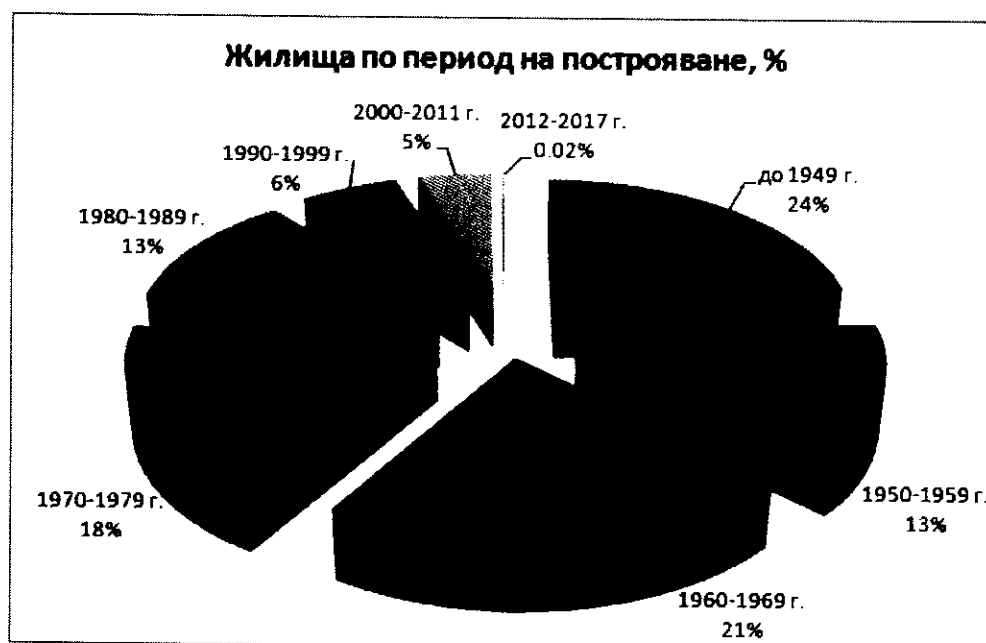
Полезната площ на жилищата в общината е 170444 кв.м, а само жилищната площ – 136260 кв.м.

Жилищата в зависимост от формата на собственост са показани в табл.4.4.

Табл. 4.4

Жилища по форма на собственост – община Перушица, бр.			
държавни и общински	частни на юридически лица	частни на физически лица	ОБЩО
9	5	2298	2319

Жилищата в зависимост от периода на построяване са показани на фиг.4.6.

Фиг. 4.6. Жилища по период на построяване в община Перушица

Както се вижда на горната фигура, най-голям дял (24%) имат жилищата, строени до 1949 г., 52% са построени през периода 1950 – 1979 г., което предполага амортизиран сграден фонд с висока енергоемкост поради наследената енергоинтензивна структура и използваните морално остарели технологии. Намалването на енергийните нужди на сградите, потреблението на енергия от възобновяеми източници ще намалят разходите на потребителите в тези сгради.